

श्री चंद्रला कवच

नमो भगवत्ये भक्तलोक रक्षिण्ये ।

महालक्ष्म्ये चंद्रलाये चंद्रबंध विमोचिन्त्यै ॥ १ ॥

भयंगुल हिंगुला पीठ विहारायै ।

निजतेजीव गुंटित हनगुंट पदाये ॥ २ ॥

नारायण मुनिवर प्रदायै ।

मनाथल रूपायै सृष्टभ्रमर पंचकार्ये ॥ ३ ॥

सेतुराज मदप्रशमनाथै ।

भ्रामयेभव भ्रमर विनाशकायै ॥ ४ ॥

काकिनी भीमा संभदे तट जुषे ।

कामितार्थ कल्पवल्त्यै पंचब्रह्मात्मक विपरंचे ॥ ५ ॥

कांचित पादुकायै सुदर्शने ।

नृपसाम्राज्य दान शौडार्य मदालसा जिवन्त्ये ॥ ६ ॥

मृगुटि तनयो पासिताथौ ।

मार्तंड भैरव समाराध्यायै दत्तात्रयै ॥ ७ ॥

वांछितार्थायै तुहिना चल दुग्धो दधित त्वोपदे ।

शकायै जय जय चंडिके खंडेदु शेखरे ॥ ८ ॥

भग्न दैतय मंडले ।

भैरव विविधायुध विराजित भुजदंडे ॥ ९ ॥

सकल लोकेक जननी सकल लोक रक्षिणी ।

सकल लोक नि मनि सर्वतः पाहि पाहि मां सर्वेश्वरी ॥ १० ॥

जहिशत्रु नाशय नाशय ।

विपदं नय जय मेधय मेधय ॥ ११ ॥

रक्षिभूत वेतालादि खर दमय दमय ।
दस्युः विकरन्नि शेषयेः शेषय ॥ १२ ॥

विषादि विस्तरभय स्तंभय स्तंभय ।
प्रति वाचा शमय शमय ॥ १३ ॥

वसुधा भुजो भिदि भिधि ।
कृत्यमभिचारकं छिदि छिदि ॥ १४ ॥

दृष्ट सत्वान दलय दलय दुरित रक्षाकर कवचेन ।
माछादय महाछादय महाराज्ञी महाराज महाशक्ति नमस्ते नमस्ते ॥ १५ ॥

कथितं ते मयाम्ब्रह्म पठणात् सर्व सिद्धिदं ।
सर्व रोगहरं सर्व सौभाग्य कनिकेतनं ॥ १ ॥

सर्वाऽचा छमिनंसर्व दृष्टवाधा निवर्हणं ।
यदिदं धारयेभ्दक्त्या कवचं वज्र संमितं ॥ २ ॥

सग्रामे शस्त्र घातादि भयंतस्य न जायते ।
धारणा एक वचस्यास्य सिंह व्याघ्र वृकादयः ॥ ३ ॥

दुरादेव पलायंते रक्षमं तान्विहिंसुनु ।
भूतप्रेत पिशाचाद्या दृष्ट व्यंतु न चेशिते ॥ ४ ॥

त्रिवारं जपतानेन भस्म यस्मै समर्प्यते ।
गृहपीडादिकं तस्य क्षणादेव विनश्यती ॥ ५ ॥

अनेन कवचेनैव यस्तु भस्माभि मंत्रिता ।
धारयन्ति टिले तस्य वशमे सर्वदा जगत् ॥ ६ ॥

अनेन मंत्रितं क्षीर भुंजानो मंडलत्रयं ।
मुकोपि लभते वाणी गद्य पद्य मनोहर ॥ ७ ॥

अभिंत्रित मेतेन नव निघृत तंतुवा ।
संप्राप्य नारी षण्मासा सदध्याभिलाभिते सुत ॥ ८ ॥

अचलश्रिय मप्नोति संवत्सर मिदंजपून ।
आर्यु दीर्घच लभते पुत्रापौत्रांश्च विदंती ॥ ९ ॥

यावज्जीव पठेस्तोत्रं चंद्रलैक्य मवाप्नुया ।
तस्माद् वस्यं कवचं शतावृत्ति पुनश्चर्याश्च किर्मितं ॥ ११ ॥

क्रमारंभे पठित्वेदं कवचं पूजयेत्सिवं ।
प्रत्युहारा भवत्यंत भवात्साधकस्य तत् ॥ १२ ॥

मयान्यैश्च सुरैसर्वे धार्यते कवचं त्विदं ।
धारयेत्व मपिब्रह्मन श्रेय शश्च दवाप्ससी ॥ १३ ॥

इति श्री स्कंधे शक्तिरहस्ये उपनस्कंदे सन्नति क्षेत्र महात्मे चंद्रला कवच नाम चतुर्थोऽध्यायः
। श्री चंद्रला परमेश्वरार्पणमस्तु ।